

Framhald av síðu 3

er tikið út úr einum samanhangi.

Ná, so hevur man rokkið fyrsta mál við hesi góðu tv-avis, danskarin kann seta seg væl aftur í setrið, hann hevur fingið váttað, at onnur kunnu koma undir administration líka væl sum hann.

Og so koma vit fram til tíðindini. Vit fáa eitt klipp frá tá Faroe Airways byrjaði. Tað liggur eftir minnum tykki eitt sindur av súrligum misunnili í spekarakommentarinum til hetta tiltak, sum vit hava stríðst fyrri at rokkið seinastu 20 árin. Ein myndar sær eina fornermaða 7-takkaða maersk-stjørnu.

Vit fara víðari og hava tað gomlu seguna um ilögur, tunnillsløgur — á ja. Vit fáa eisini hesa um Kalsoyana, har ein hevur gjørt tunnlar til so og so fá fólk, fyrri so og so nógvur milliónir og at tað hevði verið nógv biligari at flutt all fólkini burtur úr Kalsoynni. Komi at hugsa um tá ið danska stjórnin niðurlegið so og so nógv búpláss í Grønlandi, flutti fólk inn til Godthåb og setti tey inn í 7-8 hædda høgur bygningar. Vónandi er danin lukkuligur við tað úrslitið. Øll onnur eru tað ikki.

Vit fáa í tíðindasendingini at vita, at vit hava størri gjaldsávnað enn danir, og ein ómetliga stóran peningastreym til hetta landið, og úttanlandsskuldin er eisini størri enn danir hava. Ein kann ímynda sær, at

danski sjónvarpshyggiarin, hann setir seg væl upp afturá og sigur, ná, her eru nakrir skandinav, sum eru trods alt verri enn vit eru.

So fáa vit føroyskar kommentarir til sendingina, vit fáa Birgir Danielssen, og hann verður so presenteraður sum fiskasølustjóri.

Nú hugsar ein sum føyingur, ja, hetta var gott at Birgir kemur, hann hevur so í hvussu so er skil fyrri gjaldsávnaðalli, tí at gjaldsávnaðall kemur jú fram, við at tað verður ov litið útlutt og ov nógv innflutt. Birgir hevur fingurin á pulsinum um útlutning í hvussu so er. Nevndarformaður er hann í Sjóvinnubankanum, so vit fáa nokk onkra frageiðing uppá henda peningastreym, sum er komin púra ókontrolleraður inn í landið, hann hevur ivaleyst loysnirnar. Aldri havi eg verið so skuffaður av Birgiri, mangan havi eg verið tað, men ikki so nógv sum hesuferð. Fiskasølustjórin tosar einki um møguleikarnar fyrri at økja útlutningsvirðini við eini betri sølu, eini umlegging av framleiðsluapparatinum og nevndarformaðurin í Sjóvinnubankanum, sum jú er sami persónur, hann tosar yvirhefur einki um, hvussu mann kann stýra peningastreyminum inn í hetta landið. Men hann finnst óført at yvirforbrúki, hann finst óført at óstýrdum ilögum. Eg komi at hugsa um, at var tað ikki sami maður, sum fyrri eini tíð síðan sat í sjónvarpinum og vildi

mestsum jarðleggja landsbankan, ið skal verða eitt amboð, sum m.a. stýrir peningastreyminum inn í landið.

Tann, ið fer at hyggja at hesi sjónvarpssending, eigur at hugsa um hesi tingini. Hugsjó tykkum til, hatta er nevndarformaðurin í einum av okkara størstu bankum, sum situr og prátar soleiðis, hann, sum skuldi havt fingurin á pulsinum, og sum veruliga kundi gjørt nakað fyrri at bett um støðuna.

Birgirs evni sum spámaður um samfelagsgongd batna neyvan ikki við árunum. Vit hava hoyrt hann fyrri nógvum árum síðani fortalt okkum, at saltfisk kann man ikki framleiða í hesum landinum. Síðan hevur tað verið ein av okkara størstu útlutningsvørur, rækjurnar, teimum vildi hann einki vita av, alingin var heldur ikki hansara koprate. Í útlendskum bløðum hevur hann tilmælt at vit skulu steðga grindadrápi og eta øll onnur ting, so sum vit høvdu fylgt Birgirs ráðum, so høvdu vit havt eitt samfelag úttan grind, úttan saltfisk, úttan rækjur, úttan sil og laks, eitt reint samfelag, har vit øllu fryst fílk frá fiskasølu. Gud viti hvussu tað hevði sæð út.

Síðan hava vit borgarstjóran í Havn á skermnum, har væntaðu vit onkur gullkorn, tí er tað nakar, sum brúkar pengar soleiðis sum man hevði eina pengaprentsmiðju í kjallarinum, so er tað hann, men hann er púra

óanfaktaður, hann heldur at tað er í lagi at nýta ein hálva milliard á Glyvursnesi til ein flogvøll, tá vit hava ein annan, byggir havnir, sum um eingin havn var til aðrastaðni í Føroyum osfr. Hetta er ein stórforbrúkar, sum heldur, at tann figgarligi gongdin er skeiv, onnur skulu spara, onnur skulu skerja, bara ikki hann.

Figgjarmálaráðharrin kemur inn til seinast og sigur nokur skilagóð orð, men við hinar báðar fyrru, so vildi eg mint á, at vit hava eitt samfelag heima, vit hava eitt sjónvarp her, vit hava pressuna at skeldast í, so tað er eingin grund at fara út um landoddarnar við tilikum skitnum klagum.

Eg vil mæla øllum til at hyggja at hesum kutinum, sum vónandi kemur í føroyska sjónvarpið, og hugsa seg væl um hvørjir teir føroyingar eru, sum sita har: stjórni fyrri størstu útlutningsfyrirtøkuna, sum eisini er nevndarformaðurin í einum av okkara størstu bankum, og býráðsformaðurin í Havn. Soleiðis fara teir við okkum í donskum fjelmiðlum.

*Lesnaður
til alla
familjuna*

HONDA
lak&rust
garanti

-findes ikke bedre

1. oktober 1928 var vatnbyrgingin í Marknagili liðug. Byrgingin var laðað úr gróti, og 10 mánaðir eftir at arbeiðið var byrjað, var hetta liðugt.

Í 1949 verður Villingardalsgoymslan ella «Sunds-bassengið», sum vit eisini kallaðu hetta, tikið í nýtslu. Ein eigur at leggja til merkis, at sami byggiharrin, sum hevur bygt nýggju Villingardalsbyrgingina — nevnlaga byggifelagið Gunnar Waagstein — stóð fyrri hesum arbeiði.

Nevndu fyra smærri vatngoymslur Gráastein, Vardin, Marknagil og Villingardalur veita Havnini drekkivatn heilt fram til 1966, tá vatngoymslan í Havnardali bleiv ein veruleiki.

Við stóra fólkavøkstri-num í fimtiárunum var mangan illa statt hvat vatni viðvíkti í Havnini, og man tað ivaleyst vera onkur, ið enn minnst, hvussu torført viðhvørt tað var at tryggja dagligu heilsurektina fyrri ikki at

tala um tær fyrirkur, sum bert vóru liv lagað, sum nóg mikið at vatni var til taks.

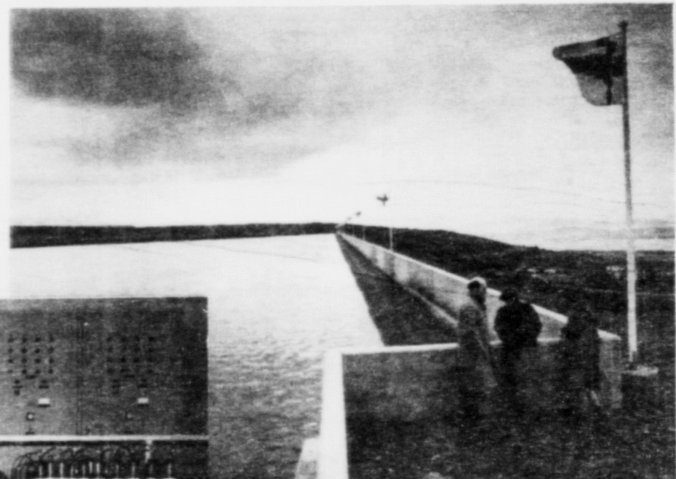
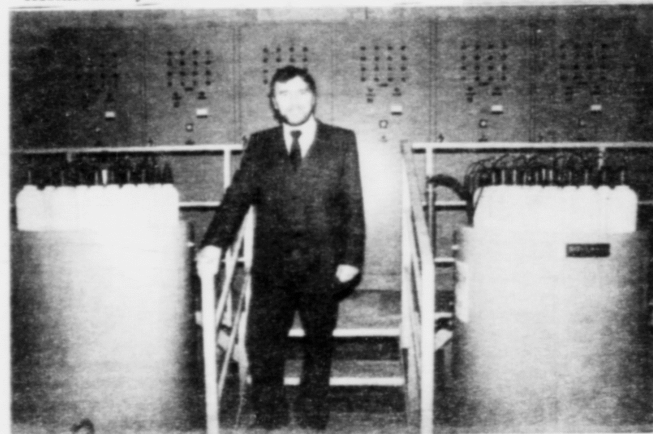
Avgerðin um at byggja vatngoymslu í Havnardali var ein djørv, men røtt avgerð hjá býráðnum tá at taka. Djørv tí kostnaðurin av slikari goymslu var stórur — ja, ógvuliga stórur í mun til ta figgarjorku, kommunan tá hevði.

Kostnaðurin fyrri Havn-

ardalsætlanina lá um knappar 8 mill., meðan figgarætlanin fyrri 1966/67 til samanlikningar lá um góðar 9 mill. kr.

Eftir nakrar røður har ymisk umboð takkaðu hvørjum øðrum, læt Ronald Poulsen vatnmeistararum, Janusi Sørensen, lykilin til vatnverkið, sum við hesum var latið kommununi.

tór.

Brunnurin er so mikið stórur, at vatnmongdin svarar til trýggjár mánaða nýtslu í Havn.

Janus Sørensen, vatnmeistari, tyktist væl hjúrdur fyrri nýggja vatnverkið. Hann stendur her millum tvey av strálutólunum, sum skulu reinsa vatnið.